

**Bruxelles, 16 aprilie 2025
(OR. en)**

8042/25

**Dosar interinstituțional:
2025/0101(COD)**

**ASILE 32
FRONT 93
JAI 480
CODEC 447**

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	16 aprilie 2025
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2025) 186 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de modificare a Regulamentului (UE) 2024/1348 în ceea ce privește întocmirea unei liste a țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2025) 186 final.

Anexă: COM(2025) 186 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 16.4.2025
COM(2025) 186 final

2025/0101 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (UE) 2024/1348 în ceea ce privește întocmirea unei liste
a țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Temeiurile și obiectivele propunerii

Contextul

În decembrie 2023, Parlamentul European și Consiliul au ajuns la un acord politic cu privire la propunerile legislative care alcătuiesc Pactul privind migrația și azilul, care introduce o reformă cuprinzătoare a normelor UE în materie de gestionare a migrației și a sistemului european comun de azil.

În temeiul Directivei 2013/32/UE („Directiva privind procedurile de azil”), desemnarea țărilor de origine sigure se poate face numai de către statele membre. Regulamentul (UE) 2024/1348 de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE („Regulamentul privind procedura de azil”), care face parte din pact, prevede pentru prima dată posibilitatea de a desemna țări de origine sigure la nivelul Uniunii.

La 16 decembrie 2024, în scrisoarea sa adresată șefilor de stat și de guvern înaintea Consiliului European, președinta von der Leyen a informat că Agenției Uniunii Europene pentru Azil (EUAA) i s-a solicitat să accelereze analiza țărilor terțe specifice care ar putea fi desemnate drept țări de origine sigure, în vederea întocmirii unei liste a UE. Concluziile Consiliului European din decembrie 2024 iau act de lucrările în curs privind țările de origine sigure. Drept urmare, în scrisoarea sa din 17 martie 2025 adresată șefilor de stat și prezentată înaintea Consiliului European, președinta von der Leyen a informat că, pe baza analizei efectuate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil și a altor surse de informații disponibile, Comisia va prezenta o propunere pentru o primă listă a UE a țărilor de origine sigure. Odată adoptată de Parlamentul European și de Consiliu, această listă va fi dinamică și poate fi extinsă sau revizuită ulterior, pe parcursul timpului.

Prezenta propunere vizează **desemnarea țărilor candidate și a unei țări potențial candidate** la aderarea la UE, **precum și a altor șase țări** drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii. În temeiul Regulamentului (UE) 2024/1348, în cazul în care un solicitant de protecție internațională provine dintr-o țară de origine sigură, examinarea unei cereri este accelerată și finalizată în termen de maximum trei luni. În plus, în cazul în care solicitantul nu a fost încă autorizat să intre pe teritoriul statelor membre, un stat membru poate examina cererea în cadrul unei proceduri la frontieră.

În conformitate cu Regulamentul privind procedura de azil, o țară terță poate fi desemnată drept țară de origine sigură în conformitate cu prezentul regulament doar în cazul în care, pe baza situației juridice, a aplicării legii într-un regim democratic și a circumstanțelor politice generale, se poate demonstra că, în general, în țara respectivă nu se recurge la persecuție, astfel cum este definită la articolul 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 (Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale) și că nu există un risc real de vătămări grave, astfel cum sunt definite la articolul 15 din regulamentul respectiv.

Evaluarea faptului dacă o țară terță este o țară de origine sigură în conformitate cu Regulamentul privind procedura de azil trebuie să se bazeze pe o serie de surse de informații relevante și disponibile, inclusiv informații din partea statelor membre, a Agenției Uniunii Europene pentru Azil, a Serviciului European de Acțiune Externă, a Înaltului Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați și a altor organizații internaționale relevante, și ține seama, în cazurile în care este disponibilă, de analiza comună a informațiilor privind țara de origine menționată la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2021/2303.

La efectuarea evaluării, se ține seama, printre altele, de măsura în care se asigură protecție împotriva persecuției sau a vătămărilor grave prin:

- actele cu putere de lege și normele administrative relevante ale țării și modul în care sunt aplicate;
- respectarea drepturilor și a libertăților prevăzute de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice sau de Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva torturii, în special a drepturilor de la care nu este permisă nicio derogare în temeiul articolului 15 alineatul (2) din convenția europeană menționată anterior;
- absența expulzării, îndepărtării sau extrădării propriilor cetățeni către țări terțe în care, printre altele, există un risc serios ca aceștia să fie supuși pedepsei cu moartea, torturii, persecuției sau altor tratamente sau pedepse inumane sau degradante ori în care viața sau libertatea lor ar fi amenințate pe motiv de rasă, religie, cetățenie, orientare sexuală, apartenență la un anumit grup social sau o anumită opinie politică ori din care există un risc serios de expulzare, îndepărtare sau extrădare către o altă țară terță;
- existența unui sistem de căi de atac efective împotriva încălcării acestor drepturi și libertăți.

Propunerea vizează consolidarea aplicării practice a conceptului de țară de origine sigură ca instrument esențial pentru sprijinirea examinării rapide a cererilor care sunt susceptibile de a fi nefondate.

Faptul că o țară terță este inclusă pe o listă a țărilor de origine sigure, fie la nivelul Uniunii, fie la nivel național, nu poate constitui o garanție absolută de siguranță pentru toți resortisanții țării respective. Statele membre pot utiliza conceptul de țară de origine sigură numai în cazul în care solicitantul nu poate furniza elemente care să justifice motivul pentru care conceptul de țară de origine sigură nu i se aplică, în cadrul unei evaluări individuale, și cu condiția ca solicitantul să aibă cetățenia țării respective sau să fie apatrid și să fi avut anterior reședința obișnuită în țara respectivă.

Deși statele membre își păstrează dreptul de a aplica sau de a introduce acte legislative care să permită desemnarea la nivel național ca țări de origine sigure a altor țări terțe decât cele desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii, o astfel de desemnare comună la nivelul Uniunii ar trebui să asigure aplicarea conceptului de către toate statele membre în mod uniform în ceea ce privește solicitanții ale căror țări de origine sunt desemnate ca fiind sigure la nivelul Uniunii. Acest lucru ar trebui să faciliteze convergența în examinarea cererilor și a procedurilor relevante și, prin urmare, să descurajeze deplasările neautorizate ale solicitanților de protecție internațională.

În plus, Regulamentul privind procedura de azil introduce, de asemenea, **instrumente suplimentare pentru a ajuta statele membre să gestioneze mai eficient cererile de azil.**

În primul rând, acesta introduce **un nou temei pentru aplicarea procedurilor accelerate și la frontieră pe baza unui prag de 20 % al ratei de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul UE** în temeiul articolului 42 alineatul (1) litera (j) și alineatul (3) litera (e) din Regulamentul privind procedura de azil. Această rată de recunoaștere a cererilor de azil se referă la proporția solicitanților de o anumită cetățenie cărora li se acordă protecție internațională în întreaga UE. În cazul în care această rată este de 20 % sau mai mică, aceasta servește drept indiciu că este probabil ca cererile din partea cetățeniei respective să fie nefondate. Scopul său este de a oferi statelor membre un instrument suplimentar flexibil

atunci când tratează anumite cereri de protecție internațională care sunt susceptibile de a fi nefondate. Acest lucru le permite statelor membre să se adapteze într-un mod flexibil la modificările fluxurilor de migrație și să prelucreză mai rapid cererile potențial neîntemeiate.

În al doilea rând, articolul 59 alineatul (2) și articolul 61 alineatul (2) din Regulamentul privind procedura de azil permit desemnarea cu excepții a țărilor terțe sigure și, respectiv, a **țărilor de origine sigure**, oferind statelor membre o mai mare flexibilitate în definirea domeniului de aplicare al evaluărilor siguranței prin excluderea anumitor regiuni sau a unor categorii de persoane clar identificabile. Împreună, aceste dispoziții oferă mijloace de gestionare eficientă a eventualelor cereri neîntemeiate menținând totodată garanțiile juridice necesare.

În opinia Comisiei, aceste instrumente vor contribui la abordarea unora dintre provocările survenite în practică în ceea ce privește aplicarea conceptelor de „țară terță sigură” și „țară de origine sigură”. Cu toate acestea, întrucât, în prezent, acestea urmează să înceapă să se aplice abia din iunie 2026, întârzierea aplicării lor creează o lacună pentru statele membre care caută soluții imediate și eficiente la provocările procedurale în gestionarea cererilor de protecție internațională.

Având în vedere acest lucru, Comisia consideră că devansarea cererii lor prin intermediul unei modificări specifice a Regulamentului actual privind procedura de azil ar oferi statelor membre mijloacele juridice și procedurale necesare pentru a aplica mai eficient conceptele de „țară terță sigură” și de „țară de origine sigură”. În plus, acest lucru ar oferi deja statelor membre posibilitatea de a aplica noul temei pentru procedurile accelerate și cele la frontieră (și anume țările cu o rată de recunoaștere scăzută a cererilor de azil), permițându-le să se adapteze și să reacționeze rapid la orice schimbare a fluxurilor de migrație. Acesta va oferi, de asemenea, un alt instrument pentru prelucrarea eficientă și rapidă a cererilor de azil care sunt susceptibile de a fi neîntemeiate. Asigurarea unei aplicări timpurii a acestor dispoziții ar contribui, de asemenea, la o mai mare coerență între statele membre, reducând divergențele în practicile naționale și riscurile de litigii. Prin avansarea punerii lor în aplicare, statele membre ar urma să dispună de instrumente suplimentare pentru a raționaliza prelucrarea cererilor de azil.

Prin urmare, prezenta propunere urmărește să devanseze aplicarea dispozițiilor Regulamentului privind procedura de azil care permite prelucrarea, în cadrul procedurii la frontieră sau al procedurii accelerate, a cererilor din partea solicitanților care dețin cetățenia unei țări terțe pentru care proporția deciziilor luate la nivelul UE de către autoritățile decizionale care acordă protecție internațională este de 20 % sau mai mică. În plus, propunerea urmărește să devanseze aplicarea dispozițiilor Regulamentului privind procedura de azil care permit desemnarea, cu excepții, a țărilor terțe sigure și a țărilor de origine sigure [articolul 59 alineatul (2) și articolul 61 alineatul (2)], pentru ca statele membre să poată face acest lucru la nivel național dacă doresc acest lucru.

Procesul care conduce la adoptarea prezentei propuneri

La cererea serviciilor Comisiei Europene, Agenția pentru Azil a Uniunii Europene a stabilit o metodologie pentru a sprijini identificarea țărilor care ar putea fi luate în considerare pentru o posibilă desemnare ca țări de origine sigure la nivelul Uniunii, inclusiv țările candidate la UE și o țară potențial candidată; țările de origine care creează un volum semnificativ de cazuri în materie de azil în UE, cu o rată de recunoaștere la nivelul UE de 5 % sau mai mică; țări care beneficiază de un regim de călătorii fără viză, care creează un volum semnificativ de cazuri în materie de azil în UE, cu o rată de recunoaștere la nivelul UE de 5 % sau mai mică; țările care figurează pe listele existente ale statelor membre, care enumeră țările de origine sigure.

Pe baza acestei metodologii, serviciile Comisiei au solicitat agenției să pregătească informațiile privind țara de origine pentru a sprijini evaluarea Comisiei.

Informațiile colectate de agenție se bazează pe o varietate de surse, cuprinzând, dar fără a se limita la: Rapoartele Comisiei Europene, inclusiv rapoartele privind extinderea UE; rapoartele Serviciului European de Acțiune Externă; rapoarte din partea agențiilor UE (cum ar fi Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene); rapoartele Înaltului Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați și ale altor organizații internaționale (de exemplu, Consiliul Europei, Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului) și ale organizațiilor neguvernamentale; analize politice ale grupurilor de reflecție privind politicile și relațiile internaționale; articole de presă online verificate; articole din ziare, precum și legislația națională din țările în cauză.

Cu sprijinul Agenției Uniunii Europene pentru Azil și în consultare cu Serviciul European de Acțiune Externă, Comisia Europeană a ajuns la concluzia că, având în vedere că, în general, nu există niciun risc de persecuție sau de vătămare gravă, în sensul Regulamentului 2024/1347, în Bangladesh, Columbia, Egipt, India, Maroc și Tunisia, precum și în Kosovo potențial candidat la UE¹, astfel cum arată ratele foarte scăzute de recunoaștere a cererilor de azil, țările terțe respective pot fi desemnate drept țări de origine sigure. Cu toate acestea, ar trebui să se acorde o atenție deosebită solicitanților care ar putea avea o temere bine fondată de a fi persecutați sau care ar putea fi expuși unui risc real de a suferi vătămări grave.

În plus, Comisia a ajuns la concluzia că țările cărora li s-a acordat statutul de țări candidate la aderarea la UE pot fi desemnate drept țări de origine sigure în sensul Regulamentului privind procedura de azil, cu excepția cazului în care se aplică anumite circumstanțe specifice. Cu toate acestea, ar trebui să se acorde o atenție deosebită solicitanților care ar putea avea o temere bine fondată de a fi persecutați sau care ar putea fi expuși unui risc real de a suferi vătămări grave.

Prezenta propunere nu aduce atingere posibilei desemnări viitoare a altor țări terțe drept țări de origine sigure, în conformitate cu cerințele Regulamentului privind procedura de azil.

Țări terțe care pot fi desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii

Țări candidate

În ceea ce privește țările cărora li s-a acordat **statutul de țări candidate la aderarea la UE**, articolul 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană stabilește condițiile și principiile pe care trebuie să le respecte orice țară care dorește să devină membră a UE.

Aceste criterii („criteriile de la Copenhaga”) au fost stabilite de Consiliul European de la Copenhaga în 1993 și consolidate de Consiliul European de la Madrid din 1995.

Acestea sunt:

- stabilitatea instituțiilor care garantează democrația, statul de drept, drepturile omului și respectarea și protecția minorităților;
- o economie de piață funcțională și capacitatea de a face față presiunii concurențiale și forțelor pieței din cadrul UE;
- capacitatea de a-și asuma obligațiile care decurg din calitatea de membru, inclusiv capacitatea de a pune în aplicare în mod eficace normele, standardele și politicile

¹ Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCONU 1244/1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.

care alcătuiesc corpul legislativ al UE („acquis-ul”) și aderarea la obiectivele uniunii politice, economice și monetare.

Unei țări i se acordă statutul de „țară candidată” de către Consiliul European pe baza unui aviz al Comisiei Europene, elaborat în urma cererii de aderare la UE a țării respective.

În ceea ce privește, în special, criteriile politice pentru aderarea la UE, s-a constatat că țările candidate la aderarea la UE au avansat în direcția asigurării stabilității instituțiilor care garantează democrația, statul de drept, drepturile omului și respectarea și protecția minorităților.

Prin urmare, țările cărora li s-a acordat statutul de țări candidate la aderarea la UE pot fi desemnate drept țări de origine sigure în sensul Regulamentului privind procedura de azil. Cu toate acestea, ar trebui să se țină seama de faptul că, pe parcursul procesului de aderare, situația din țara candidată poate evolua astfel încât desemnarea țării ca țară de origine sigură să nu mai fie justificată. Această situație poate interveni în cazul în care:

- există violență generalizată în situații de conflict armat internațional sau intern în țară;
- având în vedere acțiunile țării, au fost adoptate măsuri restrictive în sensul părții a cincea titlul IV din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene
- sau rata de recunoaștere la nivelul UE a solicitanților din țara respectivă este mai mare de 20 %, motiv care justifică procedura accelerată și procedura de azil la frontieră, deoarece peste această rată nu ar exista niciun indiciu că cererile ar putea fi nefondate în conformitate cu motivele accelerării prevăzute în Regulamentul privind procedura de azil.

Țară potențial candidată la aderarea la UE

În ceea ce privește **Kosovo**, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, 16 state membre desemnează în prezent Kosovo ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere la nivelul UE pentru solicitanții din Kosovo a fost de 5 % în 2024. Kosovo este o țară potențial candidată la aderarea la UE.

Constituția Kosovo include principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. Kosovo a solicitat aderarea la UE și înregistrează progrese în ceea ce privește reformele menite să îmbunătățească funcționarea sistemului judiciar și să consolideze protecția drepturilor fundamentale; cadrul juridic relevant este în conformitate cu standardele europene. În general, cadrul juridic garantează protecția drepturilor fundamentale și respectă standardele europene.

Kosovo este o democrație reprezentativă parlamentară multipartită, puterea fiind împărțită între instituțiile legislative, executive și judiciare. Independența și imparțialitatea sistemului judiciar și a parchetelor sunt garantate de Constituție și de lege. Legislația trebuie modificată pentru a aborda provocările rămase în ceea ce privește independența, integritatea și responsabilitatea sistemului judiciar. Kosovo a instituit o strategie privind statul de drept pentru perioada 2021-2026.

Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din Kosovo către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, de tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante.

În sensul articolului 9 din Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale, în Kosovo nu există acte de persecuție. Cu toate acestea, cazurile de atacuri și amenințări la adresa jurnaliștilor au persistat. În plus, deși cadrul juridic, de politică și

instituțional referitor la violența de gen este în conformitate cu standardele europene, punerea sa în aplicare rămâne inegală.

Nu există niciun risc real de vătămare gravă în Kosovo, astfel cum este definit la articolul 15 din Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale. În dreptul intern nu există pedeapsa cu moartea, iar autoritățile kosovare își demonstrează angajamentul față de prevenirea torturii și a relelor tratamente.

Se poate concluziona că populația din Kosovo nu se confruntă cu persecuții sau cu un risc real de vătămări grave, astfel cum reiese din analiza de mai sus și astfel cum reiese și din rata scăzută de recunoaștere și că, prin urmare, țara poate fi desemnată drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii.

Alte țări de origine

În ceea ce privește **Bangladesh**, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, 6 state membre desemnează în prezent Bangladesh ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul UE pentru solicitanții din Bangladesh a fost de 4 % în 2024.

Țara a ratificat unele instrumente internaționale privind drepturile omului, inclusiv Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (UNCAT) și Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP).

Bangladesh trece printr-o tranziție politică de la un sistem represiv caracterizat prin încălcări frecvente ale drepturilor omului; acest proces este în desfășurare. Țara este o republică parlamentară guvernată de o Constituție, care prevede separarea puterilor între puterea executivă și cea judiciară. Guvernul anterior a fost înlăturat de la putere în urma protestelor în masă de la nivel național care au avut loc în iulie și la începutul lunii august 2024. Un guvern interimar, condus de laureatul Premiului Nobel pentru Pace Muhammad Yunus, a fost instalat la 8 august 2024. Principala lor sarcină este de a organiza noi alegeri, planificate să aibă loc la sfârșitul anului 2025 sau la începutul anului 2026, și de a începe lucrările privind reformele ample menite să restabilească instituțiile democratice. Au fost constituite zece comisii de reformă, inclusiv pentru drepturile femeilor, care au sarcina de a prezenta propuneri privind reformarea constituției, poliția, sistemul judiciar, comisia electorală, administrația publică și combaterea corupției.

Bangladesh depune de mult timp eforturi pentru a găzdui aproape un milion de refugiați Rohingya din Myanmar/Birmania, în pofida provocărilor persistente, inclusiv a dificultăților economice cu care se confruntă populația în general. Prin reformele în curs, Bangladeshul face progrese semnificative în direcția unei mai mari stabilități politice și a unei guvernante democratice. Eforturile de consolidare a libertății de exprimare și a libertății presei înregistrează progrese, fapt evidențiat de abrogarea Actului privind securitatea cibernetică. Deși persistă unele provocări, există un angajament clar de a promova o societate civilă mai deschisă.

UE este cea mai mare piață de export a Bangladeshului, datorită preferințelor comerciale „Totul în afară de arme” (EBA) și industriei confecțiilor extrem de competitive din Bangladesh, care a reprezentat un element-cheie al creșterii pozitive a economiei în ultimii ani și a contribuit la reducerea sărăciei, conducând la câștiguri reale în materie de dezvoltare pentru populație în ceea ce privește educația și sănătatea. UE se angajează într-un dialog activ cu Bangladeshul privind drepturile omului, drepturile lucrătorilor și aspectele legate de climă. UE este pregătită să sprijine și să însoțească un proces de tranziție democratic, pașnic și favorabil incluziunii. Negocierile privind un acord de parteneriat și cooperare au fost lansate în 2023.

În ceea ce privește accesul la justiție, comisiile instituite de guvernul interimar au primit sarcina de a elabora idei pentru reformarea sistemului judiciar, inclusiv în ceea ce privește reducerea taxelor judiciare și a numărului de cauze nesoluționate. Aceste evoluții pozitive nu au produs încă rezultate cu impact, întrucât se pare că instanțele se confruntă cu probleme de capacitate din cauza unui număr mare de cazuri restante, a întârzierilor în soluționarea cazurilor și a lipsei infrastructurii digitale; de asemenea, corupția ar reprezenta un obstacol major în calea accesului la justiție.

Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din Bangladesh către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante. Bangladeshul și-a demonstrat angajamentul de a respecta drepturile fundamentale, asigurându-se că cetățenii săi nu sunt expulzați, îndepărtați sau extrădați către țări în care ar putea fi supuși pedepsei cu moartea, torturii, persecuției sau tratamentelor inumane sau degradante.

Există în continuare provocări în ceea ce privește situația refugiaților Rohingya, inclusiv incidentele în care refugiații Rohingya sunt returnați în statul Rakhine în Myanmar/Birmania și numai o îmbunătățire a situației din Myanmar/Birmania ar putea crea condițiile care ar permite întoarcerea populației Rohingya într-un mod sigur, sustenabil, voluntar și demn. Cu toate acestea, se depun eforturi pentru a aborda aceste aspecte în cooperare cu partenerii internaționali.

În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul privind condițiile pentru protecția internațională în țară nu există acte de persecuție. Constituția Bangladeshului garantează libertatea religioasă și interzice discriminarea pe motive de religie, rasă, castă sau locul nașterii. Guvernul continuă să depună eforturi în vederea promovării unei societăți favorabile incluziunii, iar incidentele care afectează minoritățile indigene și religioase au rămas sporadice. Musulmanii Ahmadiyya și minoritățile creștine, hindușii și alte minorități s-au confruntat ocazional cu tensiuni, dar eforturile de consolidare a protecției juridice și de promovare a toleranței sunt în curs.

Bangladeshul a înregistrat progrese în ceea ce privește promovarea egalității de gen și combaterea discriminării. Gradul de sensibilizare cu privire la diversitate și incluziune crește treptat, deși persoanele LGBTIQ continuă să se confrunte cu discriminare și hărțuire. Există o discuție din ce în ce mai amplă cu privire la protecția drepturilor omului, iar organizațiile societății civile pledează în mod activ pentru politici mai favorabile incluziunii, deși comportamentele între persoane de același sex rămân incriminate.

Bangladesh a ratificat Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei. De asemenea, a adoptat un plan național de acțiune pentru prevenirea violenței împotriva femeilor și a copiilor (2018-2030), iar legislația secundară din Bangladesh include mai multe legi care abordează forme specifice de violență împotriva femeilor. Violența de gen rămâne o problemă predominantă în țară, cu incidente de hărțuire sexuală la locul de muncă și în școli.

Refugiații Rohingya primesc sprijin umanitar, inclusiv adăpost și servicii esențiale, în tabere. Cu toate acestea, persistă provocări, deoarece Bangladeshul nu este parte la Convenția de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților, refugiații Rohingya confruntându-se cu restricții de circulație și cu un acces limitat la educație formală și la locuri de muncă. Autoritățile colaborează cu partenerii internaționali pentru a îmbunătăți măsurile de protecție și condițiile de viață și pentru a răspunde preocupărilor în materie de securitate din tabere. În plus, colaborarea cu organizațiile umanitare urmărește să îmbunătățească oportunitățile de autonomie și stabilitate pe termen lung.

În general, nu există niciun risc real de vătămări grave, astfel cum sunt definite la articolul 15 din Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale. Deși Bangladesh menține pedeapsa cu moartea și nu a semnat cel de al doilea protocol opțional la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice de abolire a pedepsei cu moartea, condamnările la moarte pronunțate sunt rareori executate. În plus, Bangladesh s-a abținut de la cel mai recent vot privind pedeapsa cu moartea în cadrul Consiliului pentru Drepturile Omului, reflectând implicarea sa în discuțiile la nivel mondial privind drepturile omului.

Bangladesh a ratificat Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. Autoritățile de aplicare a legii și armata au raportat tortura și relele tratamente aplicate deținuților de către guvernul anterior. Bangladesh rămâne o țară pașnică. În Bangladesh nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat intern sau internațional. Deși în Chittagong Hill Tracts persistă un nivel scăzut de insurgență, acesta rămâne localizat și nu prezintă un risc de securitate mai larg. Guvernul continuă să se angajeze în dialog și în dezvoltarea de inițiative de promovare a stabilității în regiune.

Se poate concluziona că populația din Bangladesh nu se confruntă, în general, cu persecuții sau cu un risc real de vătămări grave, având în vedere analiza de mai sus și astfel cum o demonstrează rata scăzută de recunoaștere la nivelul UE. Prin urmare, Bangladeshul poate fi desemnat țară de origine sigură. Acest lucru nu aduce atingere provocărilor specifice cu care se confruntă anumite grupuri din țară, care pot necesita o atenție deosebită.

În ceea ce privește **Columbia**, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, niciun stat membru nu desemnează în prezent Columbia ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul UE pentru solicitanții din Columbia a fost de 5 % în 2024.

Țara a ratificat principalele instrumente internaționale privind drepturile omului, inclusiv Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (UNCAT) și Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP).

Columbia este o republică federală cu un sistem politic reprezentativ democratic și cu o repartizare a competențelor între puterea executivă, cea legislativă și cea judiciară. Constituția din 1991 și jurisprudența ulterioară a Curții Constituționale prevăd garanții solide privind drepturile omului. De asemenea, Curtea a declarat în repetate rânduri o situație neconstituțională în ceea ce privește drepturile omului și drepturile de mediu, inclusiv o decizie specifică privind apărătorii drepturilor omului în decembrie 2023.

Columbia dispune, de asemenea, de o serie de politici, mecanisme și legi pentru a preveni abuzurile împotriva profilurilor persoanelor vizate, cum ar fi apărătorii drepturilor omului, foștii combatanți și alte persoane expuse riscului, precum și pentru a îmbunătăți accesul la justiție.

Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din Columbia către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante.

În răspunsul său la migrația fără precedent a milioane de venezueleni peste frontierele sale, Columbia este descrisă ca lider mondial și a stabilit noi standarde pentru integrarea fluxurilor mari de persoane în condiții de strămutare forțată.

În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul privind condițiile pentru protecția internațională în țară nu există acte de persecuție. Persoanele LGBTIQ sunt protejate din punct de vedere juridic, dar sunt adesea vizate de discriminarea socială. Columbia a fost

considerată un pionier în protejarea apărătorilor drepturilor omului prin crearea unui program de protecție în 1997. Apărătorii drepturilor omului, liderii sociali și apărătorii mediului au făcut obiectul asasinatelor, amenințărilor și stigmatizării. Jurnaliștii s-au confruntat cu intimidări, violențe și represalii pentru activitatea lor. Atacurile s-au concentrat în principal în departamentele Antioquia, Arauca și Cauca. Confruntat cu aceste provocări, guvernul a depus eforturi concertate pentru a combate violența.

În general, nu există niciun risc real de vătămări grave în Columbia, astfel cum sunt definite la articolul 15 din Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale. Pedepsa cu moartea este interzisă în temeiul Constituției columbiene. Cadrul juridic care interzice tortura și tratamentele inumane sau degradante este în conformitate cu standardele internaționale.

În ceea ce privește existența unei amenințări din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat intern sau internațional, există grupuri armate care continuă să acționeze și să își extindă prezența în întreaga țară. Zonele cele mai afectate de violență au fost, în general, cele controlate anterior de FARC și în care sunt contestate resurse precum culturile de coca și mineritul ilegal. Misiunea de verificare a ONU în Columbia indică faptul că conflictele armate sunt concentrate în zone afectate istoric de violență, cum ar fi zonele rurale Antioquia, Arauca, sudul Bolívar, Caquetá, Cauca, Chocó, Guaviare, Meta, Nariño, Norte de Santander, Putumayo și Valle del Cauca.

Întrucât riscul real de persecuție și vătămări grave pare să se concentreze în anumite zone rurale din regiuni din Columbia, autoritățile competente ale statelor membre ar trebui, în conformitate cu obligația care le revine în temeiul articolului 8 din Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale, să acorde o atenție deosebită pentru a stabili dacă solicitanții din Columbia nu au nevoie de protecție internațională, deoarece pot călători în condiții de siguranță și în mod legal și pot fi admiși într-o parte a Columbiei și se poate aștepta în mod rezonabil să se stabilească acolo și dacă, în acea parte a țării, solicitanții nu au temeri bine întemeiate de a fi persecutați sau nu se confruntă cu un risc real de a suferi vătămări grave; sau au acces la protecție efectivă și care să nu aibă caracter temporar împotriva persecuției sau a vătămărilor grave.

Se poate concluziona că populația din Columbia nu se confruntă, în general, cu persecuții sau cu un risc real de vătămări grave, având în vedere analiza de mai sus și astfel cum o demonstrează rata scăzută de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul UE. Prin urmare, Columbia poate fi desemnată țară de origine sigură. Acest lucru nu aduce atingere provocărilor specifice cu care se confruntă anumite grupuri din țară, care pot necesita o atenție deosebită.

În ceea ce privește **Egiptul**, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, 6 state membre desemnează în prezent Egiptul ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul UE pentru solicitanții din Egipt a fost de 4 % în 2024.

Țara a ratificat principalele instrumente internaționale privind drepturile omului, inclusiv Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (UNCAT) și Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP), dar nu a aderat încă la Convenția internațională pentru protecția tuturor persoanelor împotriva disparițiilor forțate. Țara găzduiește mai multe milioane de refugiați și solicitanți de azil, situație care s-a exacerbat odată cu agravarea conflictului din Sudan. Egiptul a aprobat recent o nouă lege privind azilul și cooperează cu UNHCR pentru tranziția către punerea în aplicare.

Constituția Egiptului definește țara ca fiind o republică democratică, președintele fiind atât șeful statului, cât și șeful executivului. În 2021, Egiptul a eliminat starea de urgență (cu excepția zonelor din Sinai).

În ceea ce privește accesul la justiție, Constituția Egiptului prevede independența, imunitatea și imparțialitatea sistemului judiciar. De la ridicarea stării de urgență în 2021, mecanismele judiciare ordinare au fost operaționale. Cu toate acestea, autoritățile continuă să recurgă la instanțele de urgență și militare pentru a urmări penal persoane în temeiul unor dispoziții generale ale legislației privind combaterea terorismului și al altor legi.

Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din Egipt către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, de tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante.

În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul privind condițiile pentru protecția internațională în țară nu există acte de persecuție. Constituția recunoaște creștinismul, islamul și iudaismul și afirmă că cetățenii sunt egali în fața legii și în ceea ce privește drepturile, libertățile și îndatoririle generale, fără discriminare, de exemplu pe motive de apartenență religioasă sau bazată pe criteriul de sex. Discriminarea și incitarea la ură sunt infracțiuni pasibile de pedeapsă prin lege. Cu toate acestea, în practică, anumite afilieri religioase se pot confrunta cu o discriminare. Apărătorii drepturilor omului, activiștii politici și oponenții se pot confrunta cu arestări arbitrare și tortură și pot fi vizați prin măsuri precum restricții de călătorie și înghețarea activelor. Comportamentul consimțit între persoane de același sex nu este incriminat în mod explicit în Egipt, deși situația persoanelor LGBTIQ rămâne o provocare.

Provocările legate de drepturile omului în Egipt rămân semnificative, în special în ceea ce privește protecția libertăților fundamentale, guvernanta și statul de drept. Cu toate acestea, în ultimii ani, conducerea politică din Egipt a luat măsuri, punând un accent mai mare pe importanța respectării drepturilor omului. Aceasta a abolit starea de urgență (cu excepția zonelor din Sinai), a lansat prima Strategie națională pentru drepturile omului, a relansat Comitetul prezidențial pentru amnistie, eliberând deținuți politici și lansând dialogul național. Egiptul și-a intensificat angajamentul în ceea ce privește drepturile omului cu UE, inclusiv prin schimburi cu Reprezentantul Special al UE pentru drepturile omului. Egiptul se implică în foruri internaționale și cooperează cu Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului în cadrul unui proiect finanțat de UE care vizează instituirea unui parteneriat UE-ONU, alăturându-se sinergiilor pentru a consolida o cultură a drepturilor omului în Egipt.

În general, nu există niciun risc real de vătămări grave, astfel cum sunt definite la articolul 15 din Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale. Egiptul a ratificat Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. Cu toate acestea, Egiptul menține pedeapsa cu moartea în temeiul Codului penal și al legislației militare, care, în anumite cazuri, se aplică în practică. În Egipt nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat intern sau internațional.

Pentru a aborda aceste provocări, Egiptul și-a declarat, de asemenea, în Strategia națională pentru drepturile omului, intenția sa de a reforma legea privind arestarea preventivă, de a îmbunătăți condițiile de detenție, de a limita numărul de infracțiuni pedepsite cu moartea și de a consolida cultura drepturilor omului în toate instituțiile guvernamentale. Este necesară o punere în aplicare eficace, iar, până în prezent, s-au înregistrat progrese pe calea instituțională.

Se poate concluziona că populația din Egipt nu se confruntă, în general, cu persecuții sau cu un risc real de vătămări grave, având în vedere analiza de mai sus și astfel cum o demonstrează rata scăzută de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul UE. Prin urmare, Egiptul poate fi desemnată țară de origine sigură. Acest lucru nu aduce atingere provocărilor specifice cu care se confruntă anumite grupuri din țară, care pot necesita o atenție deosebită.

În ceea ce privește **India**, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, 9 state membre desemnează în prezent India ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul UE pentru solicitanții din India a fost de 2 % în 2024.

Țara a ratificat principalele instrumente internaționale privind drepturile omului, inclusiv Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (UNCAT) și Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP).

India este o republică constituțională și o democrație parlamentară. În ceea ce privește accesul la justiție, sistemul judiciar indian este, în general, funcțional și independent de ramurile legislativă și executivă. În plus, încălcările drepturilor omului pot fi investigate și remediate de un organism independent în temeiul Legii privind protecția drepturilor omului, Comisia națională pentru drepturile omului, care răspunde în fața Parlamentului Indiei.

Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din India către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, de tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante.

În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul privind condițiile pentru protecția internațională în țară nu există acte de persecuție. Potrivit relatărilor, jurnaliștii, apărătorii drepturilor omului și activiștii care luptă împotriva corupției se confruntă cu hărțuiri și atacuri fizice și online.

Libertatea religioasă și de convingere este un drept constituțional consacrat. Există în continuare provocări pentru comunitățile musulmane și creștine care se confruntă cu discriminarea și violența sectară. Există, de asemenea, provocări legate de căile de atac judiciare și administrative pentru a aborda discriminarea grupurilor minoritare religioase.

India recunoaște în mod oficial drepturile femeilor și egalitatea de gen în dreptul său intern. Violența sexuală rămâne o problemă gravă. Organizațiile societății civile contribuie la sensibilizarea cu privire la situația femeilor din țară, iar autoritățile judiciare au luat mai multe decizii de referință care susțin drepturile femeilor.

Constituția Indiei asigură egalitatea de șanse, iar guvernul indian a luat măsuri pentru a rezerva locuri pentru membrii castelor și triburilor inferioare în sectorul public și în universități, ceea ce, conform relatărilor, a îmbunătățit mobilitatea socială. Legile care protejează castele și triburile inferioare sunt în continuare puse în aplicare în mod necorespunzător.

În general, nu există niciun risc real de vătămări grave, astfel cum sunt definite la articolul 15 din Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale. Ar trebui remarcat faptul că India menține pedeapsa cu moartea în dreptul său penal și nu a semnat al doilea protocol opțional la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, care vizează abolirea pedepsei cu moartea. Cu toate acestea, s-a înregistrat o scădere a numărului de condamnări la moarte pronunțate și se pare că pedeapsa cu moartea nu a fost aplicată în practică din 2020.

India a ratificat Convenția împotriva torturii și a altor tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, deși au fost raportate cazuri de tortură de către autoritățile de aplicare a legii.

În India nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat intern sau internațional.

Se poate concluziona că populația din India nu se confruntă, în general, cu persecuții sau cu un risc real de vătămări grave, având în vedere analiza de mai sus și astfel cum o demonstrează rata scăzută de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul UE. Prin urmare, India poate fi desemnată țară de origine sigură. Acest lucru nu aduce atingere provocărilor specifice cu care se confruntă anumite grupuri din țară, care pot necesita o atenție deosebită.

În ceea ce privește **Marocul**, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, 11 state membre desemnează în prezent Marocul ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere la nivelul UE pentru solicitanții din Maroc a fost de 4 % în 2024.

Țara a ratificat principalele instrumente internaționale privind drepturile omului, inclusiv Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (UNCAT) și Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP).

Constituția din 2011 instituie o monarhie cu un parlament a cărui autoritate supremă este regele. Constituția introduce, de asemenea, principiul separării, echilibrului și colaborării puterilor și afirmă independența sistemului judiciar, cu regele în calitate de garant, precum și principiul irevocabilității judecătorilor.

Începând din 2012, Marocul a inițiat o reformă fără precedent menită să consolideze statul de drept și independența sistemului judiciar, inclusiv în ceea ce privește reforma Codului penal. Autoritățile au luat măsuri pentru a îmbunătăți accesul la justiție, iar eforturile continuă să se îmbunătățească în domeniile legate de transparență, corupție și practici abuzive.

Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din Maroc către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, de tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante.

În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul privind condițiile pentru protecția internațională în țară nu există acte de persecuție. Se depun în prezent eforturi de combatere a violenței domestice și de promovare a drepturilor femeilor, inclusiv prin reforma în curs a dreptului familiei. Marocul joacă un rol activ în formate multilaterale, adoptând o serie de inițiative ambițioase. Au existat cazuri în care organizațiile societății civile au fost supuse anumitor restricții, iar jurnaliștii critici au fost condamnați pentru infracțiuni penale, care au fost ulterior grațiați de rege. Deși comportamentul consimțit între persoane de același sex între adulți este, în general, tolerat atunci când se află în sfera privată, acesta rămâne o infracțiune în temeiul Codului penal. Situația persoanelor LGBTIQ rămâne o provocare.

În general, nu există niciun risc real de vătămări grave, astfel cum sunt definite la articolul 15 din Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale. Marocul a respectat un moratoriu privind aplicarea pedepsei cu moartea începând din 1993, deși menține pedeapsa cu moartea în dreptul său penal și nu a ratificat cel de al doilea protocol opțional la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice referitor la abolirea pedepsei cu moartea. În decembrie 2024, Marocul a votat în favoarea unei rezoluții pentru un moratoriu global privind pedeapsa cu moartea în cadrul Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

Operaționalizarea mecanismului național de prevenire a torturii reprezintă un pas important în direcția îmbunătățirii drepturilor deținuților, unde persistă unele provocări.

În Maroc nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat intern sau internațional.

Se poate concluziona că populația din Maroc nu se confruntă, în general, cu persecuții sau cu un risc real de vătămări grave, având în vedere analiza de mai sus și astfel cum o demonstrează rata scăzută de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul UE. Prin urmare, Marocul poate fi desemnată țară de origine sigură. Acest lucru nu aduce atingere provocărilor specifice cu care se confruntă anumite grupuri din țară, care pot necesita o atenție deosebită.

În ceea ce privește **Tunisia**, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, 10 state membre desemnează în prezent Tunisia ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere la nivelul UE pentru solicitanții din Tunisia a fost de 4 % în 2024.

Țara a ratificat principalele instrumente internaționale privind drepturile omului, inclusiv Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (UNCAT) și Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP).

Constituția din 2022 instituie un sistem prezidențial, președintele fiind ales prin vot public național o dată la cinci ani. Președintele și Adunarea Reprezentanților Poporului au prerogativa inițiativei legislative, deși propunerile președintelui au prioritate față de propunerile legislative prezentate de membrii Adunării Reprezentanților Poporului.

În ceea ce privește accesul la justiție, Constituția prevede că sistemul judiciar este o funcție independentă exercitată de judecători asupra cărora nu există altă autoritate decât legea și mandatează organismele judiciare să protejeze drepturile și libertățile, recunoscând rolul independent al sistemului judiciar în protecția împotriva încălcărilor de către puterea executivă și legislativă. Conform relatărilor, sistemul judiciar se confruntă cu provocări, inclusiv din cauza limitărilor resurselor.

Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din Tunisia către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, de tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante.

În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul privind condițiile pentru protecția internațională în țară nu există acte de persecuție. Personalitățile politice și activiștii, precum și avocații și judecătorii au făcut obiectul unor măsuri restrictive, inclusiv detenția, arestarea și urmărirea penală, adesea în temeiul legilor antiterorism și anticorupție. Jurnaliștii s-au confruntat cu urmărirea penală și detenția, pe baza unor acuzații precum insultarea autorităților sau răspândirea de știri false. În general, actele de represiune nu ating o asemenea amploare încât să descrie o situație de represiune sistematică și la scară largă. Cu toate acestea, în domeniul protecției migranților, membrii organizațiilor implicate în asigurarea cazării migranților și a refugiaților au fost anchetați de poliție și arestați preventiv. Comportamentul consimțit între persoane adulte de același sex rămâne interzis în temeiul dreptului penal tunisian, care prevede pedepse cu închisoarea de până la trei ani. Legea a fost aplicată ocazional în ultimii ani. Situația persoanelor LGBTIQ rămâne o provocare. În același timp, unele grupuri LGBTIQ specifice pentru drepturile omului sunt recunoscute oficial și înregistrate legal.

În general, nu există niciun risc real de vătămări grave, astfel cum sunt definite la articolul 15 din Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale. Tunisia a respectat un moratoriu privind aplicarea pedepsei cu moartea începând din 1991, deși menține pedeapsa cu moartea în dreptul său penal și nu a ratificat cel de al doilea protocol opțional la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice referitor la abolirea pedepsei cu moartea și s-au raportat cazuri în care instanțele naționale au condamnat persoane la pedeapsa cu moartea.

Tunisia a ratificat Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. Punerea în aplicare completă este în curs.

În Tunisia nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat intern sau internațional.

Se poate concluziona că populația din Tunisia nu se confruntă, în general, cu persecuții sau cu un risc real de vătămări grave, având în vedere analiza de mai sus și astfel cum o demonstrează rata scăzută de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul UE. Prin urmare, Tunisia poate fi desemnată țară de origine sigură. Acest lucru nu aduce atingere provocărilor specifice cu care se confruntă anumite grupuri din țară, care pot necesita o atenție deosebită.

- **Coerența cu dispozițiile de politică deja existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere este în concordanță cu Regulamentul privind procedura de azil, care prevede posibilitatea de a desemna țări terțe ca țări de origine sigure la nivelul Uniunii. Aceasta este, de asemenea, în concordanță cu Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale, care se aplică pentru condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională și conținutului protecției internaționale acordate și stabilește dispoziții detaliate cu privire la actele care ar trebui considerate acte de persecuție sau vătămări grave în sensul Convenției de la Geneva și la elementele care trebuie luate în considerare la evaluarea motivelor persecuției.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea de stabilire a unei liste comune la nivelul UE a țărilor de origine sigure și de desemnare, în special, a țărilor terțe care au fost desemnate de Consiliul European drept țări candidate la aderarea la UE este în concordanță cu politica de extindere a Uniunii. Atunci când țările relevante au fost desemnate drept țări candidate de către Consiliul European, evaluarea a fost că acestea îndeplineau criteriile stabilite de Consiliul European de la Copenhaga din 21-22 iunie 1993 privind stabilitatea instituțiilor care garantează democrația, statul de drept, drepturile omului și respectarea și protecția minorităților. Țările candidate vor trebui să îndeplinească în continuare aceste criterii pentru a deveni membre ale Uniunii. Progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea criteriilor politice și economice, precum și alinierea la *acquis*, sunt evaluate în fiecare an în raport anual al Comisiei Europene privind punerea în aplicare a Busolei strategice.

Propunerea sprijină obiectivele generale ale Pactului privind migrația și azilul, în special obiectivul de a eficientiza prelucrarea cererilor de azil în UE și de a găsi soluții pentru cooperarea și partajarea sarcinii cu țările terțe.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temeiul juridic**

Propunerea se bazează pe articolul 78 alineatul (2) litera (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care este temeiul juridic pentru măsurile privind procedurile comune de acordare și de retragere a regimului unitar de azil și de protecție subsidiară. Propunerea urmărește să desemneze țări de origine sigure la nivelul Uniunii în sensul Regulamentului privind procedura de azil prin modificarea prezentului regulament, care a fost adoptat în temeiul articolului 78 alineatul (2) litera (d) din TFUE.

- **Geometrie variabilă**

În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la TFUE, Irlanda nu participă la adoptare și nu are obligații în temeiul niciunei măsuri adoptate în temeiul părții a treia titlul V din TFUE, care include măsuri de instituire a unui sistem european comun de azil. Cu toate acestea, în temeiul articolului 3 din protocolul respectiv, Irlanda poate decide să participe la adoptarea și aplicarea unor astfel de măsuri. Irlanda și-a notificat dorința de a participa la noul Regulament privind procedura de azil. De asemenea, Comisia poate alege să participe la adoptarea și aplicarea prezentei propuneri, care modifică Regulamentul privind procedura de azil, în conformitate cu articolele 3 și 4a din Protocolul 21.

În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Titlul V din TFUE privind spațiul de libertate, securitate și justiție îi conferă Uniunii Europene anumite competențe în domeniile menționate. Aceste competențe trebuie exercitate în conformitate cu articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, și anume numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii Europene.

Propunerea urmărește să stabilească o listă comună a țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii, deoarece va facilita utilizarea de către toate statele membre a procedurilor legate de aplicarea conceptului de țară de origine sigură. Propunerea vizează, de asemenea, să abordeze unele dintre divergențele existente între listele naționale ale statelor membre privind țările de origine sigure, din cauza cărora solicitanții de protecție internațională originari din aceleași țări terțe nu sunt întotdeauna supuși acelorași proceduri în statele membre. Obiectivul general al acțiunii propuse nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre acționând individual și poate fi realizat mai bine de către Uniunea Europeană.

- **Proportionalitate**

În conformitate cu principiul proporționalității, modificările propuse pentru actualul cadru legislativ nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului stabilit. Lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure va fi stabilită în conformitate cu criteriile deja stabilite de Regulamentul privind procedura de azil pentru desemnarea țărilor de origine sigure și va avea loc o revizuire periodică a țărilor de pe lista comună a UE. În ceea ce privește modificările propuse la Regulamentul privind procedura de azil, acestea se limitează la ceea ce este necesar pentru a se asigura că dispozițiile regulamentului referitoare la aplicarea conceptului de țară de origine sigură sunt aplicabile țărilor terțe de pe lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure.

- **Alegerea instrumentului**

Alegerea unui regulament pentru constituirea unei liste comune la nivelul UE a țărilor de origine sigure este justificată de natura unei astfel de liste comune, care se stabilește la nivelul Uniunii și ar trebui să fie direct aplicabilă în ordinele juridice ale statelor membre.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Consultările cu părțile interesate**

La 16 decembrie 2024, președinta Comisiei Europene, Ursula von der Leyen, a anunțat în scrisoarea sa adresată șefilor de stat înaintea Consiliului European că Agenției UE pentru Azil i s-a cerut să își accelereze analiza țărilor terțe specifice care ar putea fi desemnate ca țări de origine sigure, în vederea întocmirii unei liste a UE. În concluziile adoptate în urma reuniunii sale din 19 decembrie 2024, Consiliul European a luat act de scrisoare și de lucrările în curs privind țările de origine sigure. Consultările au avut loc la cel mai înalt nivel.

- **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Informațiile colectate de agenție se bazează pe o varietate de surse, inclusiv, dar fără a se limita la: rapoartele Comisiei Europene, inclusiv rapoartele privind extinderea UE; rapoartele Serviciului European de Acțiune Externă; rapoarte din partea agențiilor UE (cum ar fi Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene); rapoartele Înaltului Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați și ale altor organizații internaționale (de exemplu, Consiliul Europei, Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului) și organizații neguvernamentale, inclusiv organizații ale societății civile; analize politice ale grupurilor de reflecție privind politicile și relațiile internaționale; articole de presă online verificate; articole din ziare, precum și legislația națională din țările în cauză.

- **Drepturile fundamentale**

Prezenta propunere respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a UE, inclusiv dreptul la azil și la protecție împotriva *returnării*, astfel cum se prevede la articolele 18 și 19 din cartă.

În conformitate cu Regulamentul privind procedura de azil, faptul că o țară terță este desemnată drept țară de origine sigură nu poate stabili o garanție absolută de siguranță pentru resortisanții țării respective și, prin urmare, nu va renunța la necesitatea de a efectua o examinare individuală adecvată a cererilor lor de protecție internațională. De asemenea, se reamintește că, în cazul în care un solicitant arată că există motive serioase pentru a considera că țara nu este sigură în situația sa particulară, desemnarea țării ca fiind sigură nu mai poate fi considerată relevantă pentru persoana respectivă.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații pentru bugetul UE și nu ar trebui să aibă implicații bugetare pentru statele membre.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

În temeiul Regulamentului privind procedura de azil, Comisia, asistată de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, are obligația de a revizui situația din țările terțe desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii. În cazul unei înrăutățiri semnificative a situației unei astfel de țări terțe și în urma unei evaluări argumentate, Comisia are obligația să suspende desemnarea țării terțe respective drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii pentru o perioadă șase luni prin intermediul unui act delegat. În conformitate cu Regulamentul

privind procedura de azil, în cazul în care Comisia a adoptat actul delegat de suspendare a desemnării unei țări terțe ca țară de origine sigură la nivelul Uniunii, aceasta ar trebui, în termen de trei luni de la data adoptării actului delegat respectiv, să prezinte, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, o propunere de modificare a prezentului regulament pentru a elimina desemnarea țării terțe respective ca țară de origine sigură la nivelul Uniunii.

În cazul în care Comisia nu a prezentat propunerea în termen de trei luni de la adoptarea actului delegat, actul delegat de suspendare a desemnării țării terțe ca țară de origine sigură la nivelul Uniunii încetează să mai producă efecte. În cazul în care Comisia prezintă o astfel de propunere în termen de trei luni de la adoptarea actului delegat, Comisia este împuternicită, pe baza unei evaluări argumentate, să prelungească valabilitatea actului delegat respectiv pentru o perioadă de șase luni, cu posibilitatea ca prelungirea respectivă să fie reînnoită o singură dată.

În plus, odată cu intrarea în vigoare a pactului în iunie 2026, Agenția Uniunii Europene pentru Azil va monitoriza aplicarea operațională și tehnică a sistemului european comun de azil în temeiul articolului 14 din Regulamentul privind Agenția Uniunii Europene pentru Azil [Regulamentul (UE) 2021/2303]. Aplicarea conceptului de țară de origine sigură va face parte din monitorizarea de către Agenția Uniunii Europene pentru Azil. În plus, rapoartele anuale pe care Comisia trebuie să le adopte în temeiul articolului 9 din Regulamentul privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație includ rezultatele monitorizării Agenției Uniunii Europene pentru Azil și, prin urmare, aplicarea conceptului de țară de origine sigură și a listei de țări de origine sigure. Comisia trebuie să țină seama de aceste diverse elemente atunci când evaluează dacă statele membre sunt supuse unei presiuni migratorii, riscă să fie supuse acestei presiuni sau se confruntă cu o situație semnificativă în materie de migrație, precum și atunci când stabilește dacă un stat membru are deficiențe sistemice care ar putea avea consecințe negative grave asupra funcționării sistemului Dublin.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Stabilirea unei liste de țări de origine sigure la nivelul Uniunii

Articolul 1 modifică articolul 62 prin introducerea unui nou alineat care desemnează țările candidate la aderarea la Uniune ca țări de origine sigure, iar anexa II desemnează șase țări și un potențial candidat la aderarea la UE ca țări de origine sigure la nivelul Uniunii.

Devansarea aplicării noului motiv pentru procedura accelerată/la frontieră, și anume persoanele care provin din țări cu un nivel scăzut de recunoaștere (țări pentru care rata de recunoaștere a cererilor este de 20 % sau mai mică)

Acest nou temei pentru procedura accelerată și procedura la frontieră prevăzute în Regulamentul privind procedura de azil urmărește să ofere statelor membre o nouă posibilitate de a reacționa rapid și flexibil la modificările fluxurilor de migrație. Noul criteriu se bazează pe criterii mai obiective și mai simple de utilizat, conform cărora statele membre trebuie să accelereze examinarea cererilor depuse de solicitanți provenind din țări terțe pentru care ponderea deciziilor de azil pozitive în numărul total de decizii de azil este, conform celor mai recente date Eurostat disponibile privind media anuală la nivelul Uniunii, de 20 % sau mai mică. Aplicarea sa ar trebui, de asemenea, să contribuie la o abordare mai armonizată a statelor membre în ceea ce privește procedurile de azil, deoarece elementul-cheie este procentul de decizii pozitive la nivelul UE în materie de protecție internațională – un indicator obiectiv, verificabil și puternic privind probabilitatea ca o persoană să aibă nevoie de protecție.

Aplicarea motivului de accelerare va rămâne voluntară până la intrarea în vigoare a Regulamentului privind procedura de azil. În practică, statele membre ar trebui să fie în măsură să prelucereze astfel de cereri din partea persoanelor care probabil nu au nevoie de protecție internațională în cadrul procedurii accelerate sau al procedurii la frontieră și, ulterior, să returneze rapid persoanele respective. Acest lucru va permite autorităților din domeniul azilului și migrației să evalueze mai eficient cererile reale, să emită mai rapid decizii și, astfel, să contribuie la o funcționare mai bună și mai credibilă a politicilor în materie de azil și returnare, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale.

Aplicarea timpurie a excepțiilor pentru țările terțe sigure și țările de origine sigure în dreptul intern

Regulamentul privind procedura de azil permite desemnarea, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național, a țărilor terțe sigure și a țărilor de origine sigure, cu excepții teritoriale și excepții pentru categorii identificabile de persoane, pentru a ține seama de realitățile complexe și dinamice din țările terțe. Pentru ca cele două concepte să devină aplicabile în practică, statele membre ar trebui să poată aplica aceste dispoziții în ceea ce privește listele lor naționale cât mai curând posibil înainte de iunie 2026.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**de modificare a Regulamentului (UE) 2024/1348 în ceea ce privește întocmirea unei liste a țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (2) litera (d),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor³,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) În temeiul Regulamentului (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului⁴, se pot aplica norme specifice în cazul în care un solicitant provine dintr-o țară de origine sigură. În special, examinarea unei cereri trebuie accelerată și, în cazul în care solicitantul nu a fost încă autorizat să intre pe teritoriul statelor membre, un stat membru poate examina fondul unei cereri în cadrul unei proceduri la frontieră.
- (2) Este necesar să se consolideze aplicarea conceptului de țară de origine sigură ca instrument esențial pentru a sprijini examinarea rapidă a cererilor care sunt susceptibile de a fi nefondate prin desemnarea țărilor terțe drept țări de origine sigure. De asemenea, este necesar să se abordeze unele dintre divergențele existente între listele naționale ale statelor membre cu țări de origine sigure. Prin urmare, ar trebui stabilită o listă a țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii. Deși statele membre își păstrează dreptul de a aplica sau de a introduce acte legislative care să permită desemnarea la nivel național ca țări de origine sigure a altor țări terțe decât cele desemnate la nivelul Uniunii, o astfel de desemnare comună la nivelul Uniunii ar trebui să asigure aplicarea conceptului de către toate statele membre în mod uniform în ceea ce privește solicitanții ale căror țări de origine sunt desemnate.
- (3) Faptul că o țară terță este considerată țară de origine sigură, fie la nivelul Uniunii, fie la nivel național, nu poate constitui o garanție absolută de siguranță pentru resortisanții țării respective și, prin urmare, nu scutește de necesitatea de a efectua o

² JO C , , p. .

³ JO C , , p. .

⁴ Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE (JO L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

examinare individuală a cererii de protecție internațională. Statele membre pot utiliza conceptul de țară de origine sigură numai în cazul în care solicitantul nu poate furniza elemente care să justifice motivul pentru care conceptul de țară de origine sigură nu i se aplică, în cadrul unei evaluări individuale, și cu condiția ca solicitantul să aibă cetățenia țării respective sau să fie apatrid și să fi avut anterior reședința obișnuită în țara respectivă. Aplicarea conceptului în cadrul evaluării individuale nu aduce atingere faptului că anumite categorii de solicitanți se pot afla într-o situație specifică în țările terțe desemnate și, prin urmare, pot avea o temere bine fondată de a fi persecutați sau pot fi expuși unui risc real de a suferi vătămări grave.

- (4) În ceea ce privește țările cărora li s-a acordat statutul de state candidate la aderarea la Uniune, Tratatul privind Uniunea Europeană stabilește condițiile și principiile pe care trebuie să le respecte orice țară care dorește să devină stat membru. Aceste criterii au fost stabilite de Consiliul European de la Copenhaga din 1993 și consolidate de Consiliul European de la Madrid din 1995. Acestea sunt stabilitatea instituțiilor care garantează democrația, statul de drept, drepturile omului, precum și respectarea și protecția minorităților; o economie de piață funcțională și capacitatea de a face față presiunii concurențiale și forțelor pieței din cadrul UE; și capacitatea de a-și asuma obligațiile care decurg din calitatea de membru, inclusiv capacitatea de a pune în aplicare în mod eficace normele, standardele și politicile care alcătuiesc corpusul legislativ al UE și aderarea la obiectivele uniunii politice, economice și monetare. Unei țări i se acordă statutul de țară candidată de către Consiliul European pe baza unui aviz al Comisiei Europene, elaborat în urma cererii de aderare la UE a țării respective.
- (5) Evaluarea situației din alte țări terțe se bazează pe o serie de surse de informații relevante și disponibile, inclusiv informații din partea statelor membre, a Agenției Uniunii Europene pentru Azil (denumită în continuare „Agenția pentru Azil”), a Serviciului European de Acțiune Externă, a Înalțului Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați și a altor organizații internaționale relevante. Evaluarea ia în considerare, de asemenea, dacă este disponibilă, analiza comună a informațiilor privind țara de origine menționată la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2021/2303 al Parlamentului European și al Consiliului⁵, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1348.
- (6) Acest statut a fost acordat țărilor candidate la UE de către Consiliul European printr-o decizie unanimă, în urma unei recomandări din partea Comisiei Europene. În ceea ce privește, în special, criteriile politice pentru aderarea la UE, s-a constatat că țările candidate la aderarea la UE au avansat în direcția asigurării stabilității instituțiilor care garantează democrația, statul de drept, drepturile omului și respectarea și protecția minorităților. Prin urmare, se poate concluziona că țările terțe cărora li s-a acordat statutul de țară candidată la UE ar trebui desemnate drept țări de origine sigure, cu excepția cazului în care se aplică următoarele circumstanțe: există o amenințare gravă și individuală la adresa vieții sau a persoanei unui civil ca urmare a violenței generalizate în caz de conflict armat intern sau internațional în interiorul țării; având în vedere acțiunile țării, au fost adoptate măsuri restrictive în sensul părții a cincea titlul IV din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau atunci când

⁵

Regulamentul (UE) 2021/2303 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2021 privind Agenția Uniunii Europene pentru Azil și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010 (JO L 468, 30.12.2021, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul UE a solicitanților din țară este mai mare de 20 %.

- (7) În ceea ce privește Kosovo⁶, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, 16 state membre desemnează în prezent Kosovo ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul UE pentru solicitanții din Kosovo a fost de 5 % în 2024. Kosovo este o țară potențial candidată la aderarea la Uniune. Constituția sa încorporează principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. Kosovo este o democrație parlamentară reprezentativă pluripartită, cu o repartizare a competențelor între instituțiile legislative, executive și judiciare, iar cadrul juridic relevant este în conformitate cu standardele europene. În general, cadrul juridic garantează protecția drepturilor fundamentale și respectă standardele europene. Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din Kosovo către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, de tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante. Nu există niciun risc real de vătămare gravă în Kosovo, în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347⁷. În dreptul intern nu există pedeapsa cu moartea, iar autoritățile kosovare își demonstrează angajamentul față de prevenirea torturii și a relelor tratamente. În Kosovo nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat intern sau internațional. În Kosovo nu există acte de persecuție în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347.
- (8) În ceea ce privește Bangladesh, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, 6 state membre desemnează în prezent Bangladesh ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul Uniunii pentru solicitanții din Bangladesh a fost de 4 % în 2024. Țara a ratificat unele instrumente internaționale privind drepturile omului. Bangladesh este o republică parlamentară guvernată de o Constituție, care prevede separarea puterilor între puterea executivă și cea judiciară. Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din Bangladesh către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante. În general, nu există niciun risc real de vătămare gravă în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347. Deși Bangladesh menține pedeapsa cu moartea și nu a semnat cel de al doilea protocol opțional la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, care are drept scop abolirea pedepsei cu moartea, condamnările la moarte pronunțate sunt rareori executate. Bangladesh a ratificat Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. În Bangladesh nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat intern sau internațional. În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 în țară nu există acte de persecuție.

⁶ Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCONU 1244/1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.

⁷ Regulamentul (UE) 2024/1347 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului și de abrogare a Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

- (9) În ceea ce privește Columbia, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, niciun stat membru nu desemnează în prezent Columbia ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul Uniunii pentru solicitanții din Columbia a fost de 5 % în 2024. Țara a ratificat principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. Constituția din 1991 și jurisprudența ulterioară a Curții Constituționale prevăd garanții solide privind drepturile omului. Columbia este o republică federală cu un sistem politic reprezentativ democratic și cu o repartizare a competențelor între puterea executivă, cea legislativă și cea judiciară. Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din Columbia către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante. În general, în Columbia nu există niciun risc de vătămare gravă în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347, cu excepția anumitor zone rurale în care statul nu este prezent integral. Pedeapsa cu moartea este interzisă în temeiul Constituției columbiene. Cadrul juridic care interzice tortura și tratamentele inumane sau degradante este în conformitate cu standardele internaționale. Nu există o amenințare generalizată din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat internațional sau intern. În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 în țară nu există acte de persecuție.
- (10) În ceea ce privește Egiptul, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, 6 state membre desemnează în prezent Egiptul ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul UE pentru solicitanții din Egipt a fost de 4 % în 2024. Țara a ratificat principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. Egiptul este o republică în care președintele este atât șeful statului, cât și șeful executivului. Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din Egipt către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, de tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante. În general, nu există niciun risc real de vătămare gravă în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347. Deși menține pedeapsa cu moartea în temeiul Codului penal și al legislației militare, Egiptul a ratificat Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. Egiptul și-a declarat în Strategia națională pentru drepturile omului, intenția sa de a reforma legea privind arestarea preventivă, de a îmbunătăți condițiile de detenție, de a limita numărul de infracțiuni pedepsite cu moartea și de a consolida cultura drepturilor omului în toate instituțiile guvernamentale. Este necesară o punere în aplicare eficace, iar, până în prezent, s-au înregistrat progrese pe calea instituțională. În Egipt nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat intern sau internațional. În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 în țară nu există acte de persecuție.
- (11) În ceea ce privește India, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, 9 state membre desemnează în prezent India ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul Uniunii pentru solicitanții din India a fost de 2 % în 2024. Țara a ratificat principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. India este o republică constituțională și o democrație parlamentară. Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din India către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, de tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante. În general, nu există niciun risc real de vătămare gravă în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347. Deși India menține pedeapsa cu moartea în dreptul

său penal și nu a semnat Al doilea protocol facultativ la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, vizând abolirea pedepsei cu moartea, cu toate acestea, pedeapsa cu moartea nu a fost aplicată în practică din 2020. India a ratificat Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. În India nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat intern sau internațional. În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 în țară nu există acte de persecuție.

- (12) În ceea ce privește Marocul, potrivit informațiilor furnizate de Agenția pentru Azil, 11 state membre desemnează în prezent Maroc ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere la nivelul Uniunii pentru solicitanții din Maroc a fost de 4 % în 2024. Țara a ratificat principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. Marocul este o monarhie parlamentară. Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din Maroc către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, de tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante. În general, nu există niciun risc real de vătămare gravă în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347. Marocul a respectat un moratoriu privind aplicarea pedepsei cu moartea începând din 1993, deși menține pedeapsa cu moartea în dreptul său penal și nu a ratificat cel de al doilea protocol opțional la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice referitor la abolirea pedepsei cu moartea. Maroc a ratificat Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. În Maroc nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat intern sau internațional. În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 în țară nu există acte de persecuție.
- (13) În ceea ce privește Tunisia, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, 10 state membre desemnează în prezent Tunisia ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere la nivelul Uniunii pentru solicitanții din Tunisia a fost de 4 % în 2024. Țara a ratificat principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. Constituția din 2022 instituie un sistem prezidențial. Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din Tunisia către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, de tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante. În general, nu există niciun risc real de vătămare gravă în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347. Tunisia a respectat un moratoriu privind aplicarea pedepsei cu moartea începând din 1991, deși menține pedeapsa cu moartea în dreptul său penal și nu a ratificat cel de al doilea protocol opțional la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice referitor la abolirea pedepsei cu moartea. Tunisia a ratificat Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. În Tunisia nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat intern sau internațional. În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 în țară nu există acte de persecuție.
- (14) Regulamentul (UE) 2024/1348 prevede posibilitatea de a desemna țări terțe drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii, în conformitate cu condițiile prevăzute în regulamentul menționat.
- (15) În temeiul Regulamentului (UE) 2024/1348, o țară terță poate fi desemnată drept țară de origine sigură doar în cazul în care, pe baza situației juridice, a aplicării legii într-

un regim democratic și a circumstanțelor politice generale, se poate demonstra că în țara respectivă nu se recurge la persecuție, astfel cum este definită la articolul 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 și că nu există un risc real de vătămări grave, astfel cum sunt definite la articolul 15 din regulamentul respectiv.

- (16) Cu toate acestea, având în vedere că, în general, nu există niciun risc de persecuție sau de vătămări grave, în sensul Regulamentului (UE) 2024/1347, în Bangladesh, Columbia, Egipt, India, Maroc și Tunisia, precum și Kosovo ca țară potențial candidată pentru aderarea la Uniune, după cum o demonstrează și ratele foarte scăzute de recunoaștere a cererilor de azil, acestea ar trebui desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii.
- (17) Desemnarea țărilor respective ca țări de origine sigure la nivelul Uniunii nu aduce atingere normei prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1348, conform căreia statele membre pot utiliza conceptul de țară de origine sigură numai în cazul în care solicitanții nu pot furniza elemente care să justifice motivul pentru care conceptul de țară de origine sigură nu le este aplicabil, în cadrul unei evaluări individuale. În acest context, ar trebui să se acorde o atenție deosebită solicitanților care se află într-o situație specifică în țările respective, cum ar fi persoanele LGBTIQ, victimele violenței de gen, apărătorii drepturilor omului, minoritățile religioase și jurnaliștii.
- (18) Având în vedere că situația în materie de migrație se poate schimba rapid și că există o presiune sporită ca urmare a sosirilor de fluxuri de migrație mixtă cu o proporție ridicată a celor cu șanse scăzute de a primi protecție internațională, statele membre ar trebui să poată aplica motivul pentru accelerarea examinării cererilor, prevăzut la articolul 41 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul (UE) 2024/1348, de la o dată anterioară datei generale de aplicare a regulamentul menționat. Acest lucru ar permite statelor membre să reacționeze rapid și flexibil la fluctuațiile fluxurilor de migrație. Având în vedere că este probabil ca cererile unor astfel de solicitanți să fie nefondate, tratarea lor rapidă în cadrul unei proceduri accelerate sau al unei proceduri la frontieră ar permite autorităților din domeniul azilului și migrației să evalueze mai eficient cererile reale, să ia decizii mai rapide și, prin urmare, să contribuie la o funcționare mai bună și mai credibilă a politicilor în materie de azil și returnare, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale.
- (19) În plus, pentru a ține seama de situațiile complexe și reale din țările terțe, statele membre, atunci când aplică sau introduc acte legislative care permite desemnarea la nivel național a unei țări terțe ca țară sigură de origine sau ca țară terță sigură, ar trebui să poată face acest lucru cu excepții pentru anumite părți ale teritoriului lor sau pentru categorii de persoane clar identificabile, înainte ca Regulamentul (UE) 2024/1348 să înceapă să se aplice.
- (20) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume stabilirea unei liste comune a țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii și devansarea aplicării anumitor dispoziții ale Regulamentului (UE) 2024/1348, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și poate fi realizat numai la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.
- (21) [În conformitate cu articolul 3 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind

funcționarea Uniunii Europene, Irlanda și-a notificat [, prin scrisoarea din ...] intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului [act.]

OR

[În conformitate cu articolele 1 și 2 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului [act] aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.]

- (22) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (23) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile consacrate, în special, de către Carta drepturilor fundamentale a Uniunii.
- (24) Regulamentul (UE) 2024/1348 ar trebui modificat în consecință.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) 2024/1348 se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 62, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Țările cărora li s-a acordat statutul de state candidate la aderarea la Uniune sunt desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii, cu excepția cazului în care se aplică una dintre următoarele circumstanțe:

- (a) există o amenințare gravă și individuală la adresa vieții sau a persoanei unui civil ca urmare a violenței generalizate în caz de conflict armat intern sau internațional în interiorul țării;
 - (b) având în vedere acțiunile țării, au fost adoptate măsuri restrictive în sensul părții a cincea titlul IV din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 - (c) proporția deciziilor prin care autoritatea decizională acordă protecție internațională solicitanților din țară – fie resortisanților acestora, fie, în cazul apatrizilor, persoanelor care și-au avut anterior reședința obișnuită pe teritoriul său – este mai mare de 20 %, conform celor mai recente date Eurostat disponibile privind media anuală la nivelul Uniunii.”;

- (b) se introduce alineatul (1a), cu următorul text:

„(1a) Țările terțe enumerate în anexa II sunt desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii.”

- (2) Articolul 79 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Cu toate acestea, articolul 59 alineatul (2) și articolul 61 alineatul (2) și alineatul (5) litera (b) se aplică de la data intrării în vigoare a Regulamentului (UE).../... [de modificare a

Regulamentului (UE) 2024/1348] în ceea ce privește aplicarea conceptului de «țară terță sigură» în conformitate cu articolele 36 și 37 din Directiva 2013/32/UE și a conceptului de «țară de origine sigură» în conformitate cu articolul 38 din Directiva 2013/32/UE.”;

(b) la alineatul (3) se adaugă următorul paragraf:

„Statele membre pot aplica articolul 42 alineatul (1) litera (j) și alineatul (3) litera (e) ca motive pentru procedura accelerată de examinare în conformitate cu articolul 31 alineatul (8) din Directiva 2013/32/UE sau pentru procedura desfășurată la frontieră sau în zonele de tranzit în conformitate cu articolul 43 din Directiva 2013/32/UE înainte de 12 iunie 2026.”

(3) Textul din anexa la prezentul regulament se adaugă ca anexa II.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președinta*

*Pentru Consiliu,
Președintele*

FISĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ ȘI DIGITALĂ

1.	CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI 3
1.1.	Titlul propunerii/inițiativei..... 3
1.2.	Domeniul (domeniile) de politică vizat(e) 3
1.3.	Obiectiv(e)..... 3
1.3.1.	Obiectiv(e) general(e) 3
1.3.2.	Obiectiv(e) specific(e)..... 3
1.3.3.	Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate 3
1.3.4.	Indicatori de performanță 3
1.4.	Obiectul propunerii/inițiativei: 4
1.5.	Motivele propunerii/inițiativei 4
1.5.1.	Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei 4
1.5.2.	Valoarea adăugată a intervenției UE (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentei secțiunii, „valoarea adăugată a intervenției UE” este valoarea ce rezultă din acțiunea UE care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre..... 4
1.5.3.	Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare 4
1.5.4.	Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare 5
1.5.5.	Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor 5
1.6.	Durata propunerii/inițiativei și a impactului său financiar..... 6
1.7.	Metoda (metodele) de execuție a bugetului planificată (planificate)..... 6
2.	MĂSURI DE GESTIUNE 8
2.1.	Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare..... 8
2.2.	Sistemul (sistemele) de gestiune și de control 8
2.2.1.	Justificarea metodei (metodelor) de execuție bugetară, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse 8
2.2.2.	Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor 8
2.2.3.	Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)..... 8
2.3.	Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor 9
3.	IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI 10

3.1.	Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)	10
3.2.	Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor	12
3.2.1.	Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale	12
3.2.1.1.	Credite din bugetul votat	12
3.2.1.2.	Credite din venituri alocate externe	17
3.2.2.	Realizările preconizate finanțate din credite operaționale	22
3.2.3.	Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative	24
3.2.3.1.	Credite din bugetul votat	24
3.2.3.2.	Credite din venituri alocate externe	24
3.2.3.3.	Total credite	24
3.2.4.	Necesarul de resurse umane estimat	25
3.2.4.1.	Finanțare din bugetul votat	25
3.2.4.2.	Finanțare din venituri alocate externe	26
3.2.4.3.	Necesarul total de resurse umane	26
3.2.5.	Prezentare generală a impactului estimat asupra investițiilor legate de tehnologia digitală	28
3.2.6.	Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual	28
3.2.7.	Contribuțiile terților	28
3.3.	Impactul estimat asupra veniturilor	29
4.	DIMENSIUNILE DIGITALE	29
4.1.	Cerințe cu relevanță digitală	30
4.2.	Date	30
4.3.	Soluții digitale	31
4.4.	Evaluarea interoperabilității	31
4.5.	Măsuri de sprijinire a implementării digitale	32

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de regulament de modificare a Regulamentului (UE) 2024/1348 în ceea ce privește întocmirea unei liste a țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Azil

1.3. Obiectiv(e)

1.3.1. Obiectiv(e) general(e)

Propunerea urmărește să desemneze țări terțe drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii și să consolideze aplicarea conceptului de „țară de origine sigură” (SCO).

1.3.2. Obiectiv(e) specific(e)

Obiectivul specific nr. 1

Atingerea unui nivel mai ridicat de convergență în ceea ce privește condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe și apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională în sensul Regulamentului (UE) 2024/1347 („Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale”).

Obiectivul specific nr. 2

Abordarea unora dintre divergențele existente între listele naționale ale statelor membre cu țări sigure în ceea ce privește țările desemnate.

Obiectivul specific nr. 3

Introducerea posibilității de a desemna SCO și „țară terță sigură” (STC) cu excepții [articolul 59 alineatul (2) și articolul 61 alineatul (2) din Regulamentul privind procedura de azil], pentru a oferi statelor membre mai multă flexibilitate în acest sens la nivel național.

Obiectivul specific nr. 4

Prezentarea posibilității de a prelucra, în cadrul procedurii la frontieră sau al procedurii accelerate, cererile primite din partea solicitanților care dețin cetățenia unei țări terțe pentru care proporția deciziilor luate la nivelul UE de către autoritățile decizionale care acordă protecție internațională este de 20 % sau mai mică.

1.3.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

1. Îmbunătățirea clarității juridice și a coerenței în aplicarea conceptului de „țară de origine sigură”.
2. Îmbunătățirea convergenței procedurilor de azil, inclusiv în ceea ce privește categoriile de solicitanți din anumite țări care ar trebui direcționați către procedura obișnuită.
3. Sporirea eficienței procedurilor de azil și reducerea presiunii și a abuzurilor asupra sistemelor de azil ale UE.

1.3.4. Indicatori de performanță

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

Impactul amendamentelor asupra următoarelor aspecte:

1. Rata de recunoaștere a cererilor de azil pentru solicitanții din țările desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii;
2. Numărul de cereri din partea cetățenilor țărilor de origine desemnate drept țări de origine sigure direcționate către procedurile normale, accelerate și la frontieră;
3. Numărul de state membre care utilizează mecanisme naționale de desemnare pentru SCO/STC în temeiul articolului 59 alineatul (2) și al articolului 61 alineatul (2);
4. Numărul de state membre care recurg la excepții pentru determinarea SCO/STC;
5. Numărul de solicitanți de azil plasați în procedura accelerată sau în procedura la frontieră pe baza unor rate de recunoaștere a cererilor de azil mai mici de 20 %.

1.4. Obiectul propunerii/inițiativei:

- ☐ o acțiune nouă
- ☐ o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare⁸
- ☐ prelungirea unei acțiuni existente
- ☐ o fuziune sau o redirecționare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

În temeiul articolului 75 din Regulamentul privind procedura de azil, statele membre sunt obligate să elaboreze planuri naționale de punere în aplicare pe baza planului comun de punere în aplicare pentru punerea în aplicare a Pactului privind migrația și azilul, elaborat de Comisie. Comisia trebuie să monitorizeze îndeaproape punerea în aplicare a planurilor naționale de punere în aplicare. După intrarea în vigoare a textelor legislative ale pactului, Agenția Uniunii Europene pentru Azil va monitoriza aplicarea operațională și tehnică a sistemului european comun de azil (SECA) în temeiul articolului 14 din Regulamentul privind Agenția Uniunii Europene pentru Azil [Regulamentul (UE) 2021/2303]. Aplicarea conceptului de „țară de origine sigură” va face parte din monitorizarea de către Agenția Uniunii Europene pentru Azil. În plus, rapoartele anuale pe care Comisia trebuie să le adopte în temeiul articolului 9 din Regulamentul privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație trebuie să includă rezultatele monitorizării Agenției Uniunii Europene pentru Azil. Comisia trebuie să țină seama de aceste diverse elemente atunci când evaluează dacă statele membre sunt supuse unei presiuni migratorii, riscă să fie supuse acestei presiuni sau se confruntă cu o situație semnificativă în materie de migrație, precum și atunci când stabilește dacă un stat membru are deficiențe

⁸

Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

sistemică care ar putea avea consecințe negative grave asupra funcționării sistemului Dublin.

- 1.5.2. *Valoarea adăugată a intervenției UE (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai bună coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentei secțiuni, „valoarea adăugată a intervenției UE” este valoarea ce rezultă din acțiunea UE care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.*

Motivele acțiunii la nivelul UE (*ex ante*)

Conceptul de „țară de origine sigură” și procedurile de azil sunt reglementate de dreptul Uniunii, în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1348 privind procedura de azil. Fără o acțiune la nivelul UE, statele membre ar continua să desemneze un set diferit de țări drept țări de origine sigure la nivel național, ceea ce ar duce la diferențe pronunțate între listele naționale ale țărilor de origine sigure. Abordările naționale divergente ar continua să creeze insecuritate juridică, să sporească riscurile de litigii și să submineze aplicarea uniformă a normelor în materie de azil în întreaga Uniune, conducând, de asemenea, la deplasări secundare. Lipsa unei acțiuni coordonate ar împiedica, de asemenea, repartizarea echitabilă a sarcinilor între statele membre. Acționând la nivelul UE, prezenta propunere asigură armonizarea în ceea ce privește țările desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii, securitatea juridică și garanțiile procedurale.

Valoarea adăugată la nivelul UE pe care se preconizează că o va avea intervenția (*ex post*)

După ce este pusă în aplicare, prezenta propunere va spori securitatea juridică și eficiența procedurală prin asigurarea faptului că, pentru țările desemnate, statele membre direcționează solicitanții către același tip de procedură de azil.

Introducerea pragului de 20 % pentru rata de recunoaștere a cererilor de azil pentru procedurile accelerate și pentru procedurile la frontieră va garanta că resursele în materie de azil sunt prioritare pentru cazurile reale de protecție, îmbunătățind eficiența globală a sistemului european comun de azil.

La nivelul UE, supravegherea de către Agenția Uniunii Europene pentru Azil și de către Comisie se va asigura că statele membre utilizează conceptul de „țară de origine sigură”, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale. Propunerea asigură un echilibru între eficiență și echitate, asigurând faptul că sistemul de azil al UE rămâne eficace, previzibil și aliniat la obligațiile internaționale în materie de drepturi ale omului.

- 1.5.3. *Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare*

O listă comună a țărilor de origine sigure a fost deja propusă de Comisie în 2015 și 2016. Negocierile interinstituționale pe această temă au eșuat din cauza unui dezacord între colegiitori în ambele ocazii.

Din acest motiv, pregătirea prezentei propuneri a fost însoțită de o serie de consultări informale între serviciile Comisiei (DG ENEST, MENA, INTPA), precum și SEAE, pentru a se asigura că cunoștințele de specialitate ale țărilor desemnate au fost luate în considerare în mod corespunzător în analiza care a condus la desemnare și că evaluarea a fost susținută de dovezi concrete și verificabile, inclusiv în ceea ce privește profilurile de risc specifice.

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

Prezenta propunere decurge din Regulamentul (UE) 2024/1348 privind procedura de azil și face parte din Pactul privind migrația și azilul, adoptat în mai 2024, pentru care este deja prevăzută finanțarea. Această propunere nu presupune sarcini financiare sau administrative pentru Uniune. Prin urmare, nu are implicații asupra bugetului Uniunii. Aplicarea conceptului de „țară de origine sigură” nu este nouă pentru statele membre, iar statele membre vor putea utiliza fondurile alocate în cadrul programelor lor naționale, atât în cadrul Fondului pentru azil, migrație și integrare existent, cât și al viitoarelor fonduri pentru migrație, pentru a sprijini orice investiții necesare pentru aplicarea conceptului. Agenția Uniunii Europene pentru Azil și Frontex pot sprijini statele membre cu personal în același scop, în limitele mandatelor lor respective.

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

Nu se aplică

1.6. Durata propunerii/inițiativei și a impactului său financiar

☐ durată limitată

- ☐ în vigoare de la [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA
- ☐ impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

☐ durată nelimitată

- punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Metoda (metodele) de execuție a bugetului planificată (planificate)⁹

☐ Gestione directă asigurată de Comisie

- ☐ prin intermediul serviciilor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;
- ☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ Gestione partajată cu statele membre

☐ Gestione indirectă, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea
- ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza)
- ☐ Băncii Europene de Investiții și Fondului European de Investiții
- ☐ organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar
- ☐ organismelor de drept public
- ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să li se furnizeze garanții financiare adecvate
- ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și cărora li se furnizează garanții financiare adecvate
- ☐ organismelor sau persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul politicii externe și de securitate comună, în temeiul titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană, și care sunt identificate în actul de bază relevant
- ☐ organismelor stabilite într-un stat membru, reglementate de dreptul privat al unui stat membru sau de dreptul Uniunii și eligibile pentru a li se încredința, în conformitate cu normele sectoriale, execuția unor fonduri sau a unor garanții bugetare ale Uniunii, în măsura în care aceste organisme sunt controlate de organisme de drept public sau de organisme de drept privat cu misiune de serviciu public și beneficiază de garanții financiare adecvate care sunt furnizate sub formă

⁹ Explicații detaliate privind metodele de execuție a bugetului, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

de răspundere solidară din partea organismelor de control sau de garanții financiare echivalente și care pot fi limitate, pentru fiecare acțiune, la cuantumul maxim al sprijinului din partea Uniunii.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

Comisia va reexamina în permanență situația din țara terță respectivă, luând în considerare, printre altele, informațiile furnizate de statele membre și de Agenția pentru Azil cu privire la modificările ulterioare ale situației din țara terță respectivă.

În temeiul articolului 75 din Regulamentul (UE) 2024/1348 privind procedura de azil, statele membre trebuie să elaboreze planuri naționale de punere în aplicare pe baza planului comun de punere în aplicare a Pactului privind migrația și azilul prezentat de Comisie, care va monitoriza îndeaproape punerea lor în aplicare. Odată ce pactul va începe să se aplice, EUAA va supraveghea aplicarea operațională și tehnică a sistemului european comun de azil (SECA) în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) 2021/2303 privind EUAA, inclusiv punerea în aplicare a conceptului de „țară de origine sigură”.

Rapoartele anuale ale Comisiei în temeiul articolului 9 din Regulamentul privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație vor include rezultatele monitorizării EUAA, evaluând dacă statele membre sunt supuse unei presiuni exercitate de migrație sau se confruntă cu deficiențe sistemice care ar putea afecta funcționarea sistemului Dublin.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. *Justificarea metodei (metodelor) de execuție bugetară, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse*

Nu se aplică

2.2.2. *Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor*

Unul dintre principalele riscuri asociate modificării propuse este ca statele membre să aplice prezumția de siguranță tuturor solicitanților care provin din țările de origine desemnate ca fiind sigure la nivelul Uniunii. Pentru a atenua acest risc, în ceea ce privește mai multe țări desemnate, se precizează că ar trebui să se acorde o atenție deosebită, în cadrul unei evaluări individualizate a cererii de azil, solicitanților care se află într-o situație specifică în țările respective (de exemplu, victimele violenței de gen, apărătorii drepturilor omului, minoritățile religioase, persoanele LGBTIQ și jurnaliștii).

2.2.3 *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)*

Nu se aplică

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

Nu se aplică

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

Nu se aplică deoarece nu există implicații financiare sau legate de personal.

Vă rugăm să introduceți numărul necesar de bugete în cele două tabele de mai jos.

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./nedif. ¹⁰	din partea țărilor AELS ¹¹	din partea țărilor candidate și potențial candidate ¹²	Din partea altor țări terțe	alte venituri alocate
	[XX.YY.YY.YY]	Dif./nedif.	DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU
	[XX.YY.YY.YY]	Dif./nedif.	DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU
	[XX.YY.YY.YY]	Dif./nedif.	DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

- Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./nedif.	din partea țărilor AELS	din partea țărilor candidate și potențial candidate	din partea altor țări terțe	alte venituri alocate
	[XX.YY.YY.YY]	Dif./nedif.	DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU
	[XX.YY.YY.YY]	Dif./nedif.	DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU
	[XX.YY.YY.YY]	Dif./nedif.	DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

¹⁰ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

¹¹ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

¹² Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos

3.2.1.1. Credite din bugetul votat

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	Numărul	
---	---------	--

DG: <.....>			Anul	Anul	Anul	Anul	TOTAL CFM 2021-2027
			2024	2025	2026	2027	
Credite operaționale							
Linia bugetară	Angajamente	(1a)					0,000
	Plăți	(2a)					0,000
Linia bugetară	Angajamente	(1b)					0,000
	Plăți	(2b)					0,000
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ¹³							
Linia bugetară		(3)					0,000
TOTAL credite pentru DG <...>	Angajamente	=1 a+1b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Plăți	=2 a+2b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

	Anul	Anul	Anul	Anul	TOTAL CFM 2021-2027
	2024	2025	2026	2027	

¹³ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Plăți	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAL credite în cadrul RUBRICII <....> din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Plăți	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

			Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL CFM 2021-2027
TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Plăți	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAL credite în cadrul RUBRICII <....> din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Plăți	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

			Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL CFM 2021-2027
• TOTAL credite operaționale (toate rubricile operaționale)	Angajamente	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Plăți	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice (toate rubricile operaționale)		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-6 din cadrul financiar multianual (Suma de referință)	Angajamente	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Plăți	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative” ¹⁴
--	----------	---

DG: <.....>		Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL CFM 2021-2027
• Resurse umane		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Alte cheltuieli administrative		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAL DG <.....>	Credite	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

DG: <.....>		Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL CFM 2021-2027
• Resurse umane		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Alte cheltuieli administrative		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAL DG <.....>	Credite	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

¹⁴

Pentru determinarea creditelor necesare, ar trebui utilizate cifrele anuale privind costurile medii disponibile pe pagina web BUDGpedia.

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
---	-----------------------------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL CFM 2021-2027
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-7	Angajamente	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
din cadrul financiar multianual	Plăți	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale (nu se completează pentru agențiile descentralizate)

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările			Anul 2024		Anul 2025		Anul 2026		Anul 2027		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea secțiunea 1.6)						TOTAL	
	REALIZĂRI																	
	Tip ¹⁵	Costuri medii	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Cos turi	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Total nr.	Total costuri
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ¹⁶ ...																		
— Realizare																		
— Realizare																		
— Realizare																		

¹⁵ Realizările se referă la produsele și serviciile care trebuie furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construiți etc.).
¹⁶ Conform descrierii din secțiunea 1.3.2. „Obiectiv(e) specific(e)”.

Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																	
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2 ...																	
— Realizare																	
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																	
TOTALURI																	

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos

3.2.3.1. Credite din bugetul votat

CREDITE VOTATE	Anul	Anul	Anul	Anul	TOTAL 2021-2027
	2024	2025	2026	2027	
RUBRICA 7					
Resurse umane	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Alte cheltuieli administrative	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotal de la RUBRICA 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
În afara RUBRICII 7					
Resurse umane	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Alte cheltuieli cu caracter administrativ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotal în afara RUBRICII 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAL	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

3.2.4. Necesarul de resurse umane estimat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos

3.2.4.1. Finanțare din bugetul votat

Estimări în echivalent normă întreagă (ENI)¹⁷

CREDITE VOTATE	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)				
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	0	0	0	0
20 01 02 03 (delegațiile UE)	0	0	0	0
01 01 01 01 (cercetare indirectă)	0	0	0	0
01 01 01 11 (cercetare directă)	0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza)	0	0	0	0
• Personal extern (în ENI)				
20 02 01 (AC, END din „pachetul global”)	0	0	0	0
20 02 03 (AC, AL, END și JPD în delegațiile UE)	0	0	0	0

¹⁷

Vă rugăm să precizați după tabel câți ENI din numărul indicat sunt deja alocați gestionării acțiunii și/sau pot fi redistribuiți în cadrul direcției generale pe care o reprezentați și ce nevoi nete aveți.

Cheltuieli administrative Linie de asistență [XX.01.YY.YY]	— la sediu	0	0	0	0
	— în delegațiile UE	0	0	0	0
01 01 01 02 (AC, END – cercetare indirectă)		0	0	0	0
01 01 01 12 (AC, END – cercetare directă)		0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza) – rubrica 7		0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza) – în afara rubricii 7		0	0	0	0
TOTAL		0	0	0	0

3.2.4.3. Necesarul total de resurse umane

TOTAL CREDITE VOTATE + VENITURI ALOCATE EXTERNE		Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)					
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)		0	0	0	0
20 01 02 03 (delegațiile UE)		0	0	0	0
01 01 01 01 (cercetare indirectă)		0	0	0	0
01 01 01 11 (cercetare directă)		0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza)		0	0	0	0
• Personal extern (în echivalent normă întreagă)					
20 02 01 (AC, END din „pachetul global”)		0	0	0	0
20 02 03 (AC, AL, END și JPD în delegațiile UE)		0	0	0	0
Cheltuieli administrative Linie de asistență [XX.01.YY.YY]	— la sediu	0	0	0	0
	— în delegațiile UE	0	0	0	0
01 01 01 02 (AC, END – cercetare indirectă)		0	0	0	0
01 01 01 12 (AC, END – cercetare directă)		0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza) – rubrica 7		0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza) – în afara rubricii 7		0	0	0	0
TOTAL		0	0	0	0

[Având în vedere situația globală tensionată în cadrul rubricii 7, atât în ceea ce privește personalul, cât și nivelul creditelor, necesarul de resurse umane va fi asigurat de efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului sau al altor servicii ale Comisiei.]

Personalul necesar pentru punerea în aplicare a propunerii (în ENI):

	Personal ce urmează să fie acoperit de personalul actual disponibil în cadrul serviciilor Comisiei	În mod excepțional, personal suplimentar*		
		Personal ce urmează să fie finanțat în cadrul	Personal ce urmează să fie finanțat de la linia	Personal ce urmează să fie finanțat din

		rubricii 7 sau Cercetare	BA	taxe
Posturi din schema de personal			N/A	
Personal extern (AC, END, INT)				

*Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate de:

Funcționari și personal temporar	
Personal extern	

3.2.5. *Prezentare generală a impactului estimat asupra investițiilor legate de tehnologia digitală*

Obligatoriu: în tabelul de mai jos ar trebui inclusă cea mai bună estimare a investițiilor legate de tehnologia digitală care rezultă din propunere/inițiativă.

În mod excepțional, atunci când este necesar pentru punerea în aplicare a propunerii/inițiativei, creditele de la rubrica 7 ar trebui prezentate la linia desemnată.

Creditele de la rubricile 1-6 ar trebui reflectate drept „Cheltuieli de politică IT pentru programele operaționale”. Aceste cheltuieli se referă la bugetul operațional care trebuie utilizat pentru reutilizarea/cumpărarea/dezvoltarea platformelor/instrumentelor IT direct legate de punerea în aplicare a inițiativei și pentru investițiile asociate acestora (de exemplu licențe, studii, stocarea datelor etc.). Informațiile prezentate în acest tabel ar trebui să fie coerente cu detaliile prezentate la secțiunea 4 „Dimensiunile digitale”.

TOTAL credite pentru componenta digitală și IT	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL CFM 2021-2027
RUBRICA 7					
Cheltuieli IT (corporate)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotal de la RUBRICA 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
În afara RUBRICII 7					
Politică de cheltuieli IT privind programele operaționale	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotal în afara RUBRICII 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAL	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.6. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual*

Propunerea/inițiativa:

- ☐ poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM)

- ☐ necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM
- ☐ necesită revizuirea CFM

3.2.7. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

- ☐ nu prevede cofinanțare din partea terților
- ☐ prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea					
TOTAL credite cofinanțate					

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☐ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☐ asupra resurselor proprii
 - ☐ asupra altor venituri
 - ☐ vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ¹⁸			
		Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027
Articolul					

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

¹⁸ În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.

4. DIMENSIUNILE DIGITALE

Nu se aplică, deoarece aceasta este o modificare specifică a Regulamentului privind procedura de azil (APR) și toate aspectele legate de migrația digitală sunt abordate în Pactul privind migrația și azilul. Nu există elemente digitale suplimentare care să fie luate în considerare

4.1. Cerințe cu relevanță digitală

[Cerința 1 (R1): ...]

[Cerința 2 (R2): ...]

4.2. Date

--

4.3. Soluții digitale

--

4.4. Evaluarea interoperabilității

--

4.5. Măsuri de sprijinire a implementării digitale

--